

opusdei.org

Prelaadi kiri (detsember, 2011)

Detsembrikuu kirjas kutsub
Opus Dei prelaat, Mons. Javier
Echevarria meid Issanda
sündimiseks valmistuma ning
hästi Advendiaega ja Neitsi
Maarja Pärispatuta Saamise
Püha veetma.

11.12.2011

Armsaimad: Hoidku Jeesus minu
tütred ja poegi.

Advendiaeg on alanud ning see
sunnib meid oma lootust uuendama:

lootust, mis ei ole lühike ja mööduv
ega ebakindel, vaid lootust, mis
tuleneb Jumalast. See ootuserõõm,
mis on nii iseloomulik ajale, mis
eelneb Jõulupühadele, on kristlase
põhihoiak, kes tahab elada viljakalt
ja uuendada tutvust Temaga, kes
tuleb, et meie keskele eluase rajada:
*Jeesus Kristus, Jumala poeg saab
inimeseks* [1].

Möödunud nädala pühapäeval
kuulsime Missa Esimeses lugemises
Prohvet Jesaja sõnu, kes tundis muret
valitud rahva pärast, sest nende
meeste ja naiste südamed olid
kalgistunud ning nad olid Jumalast
eemaldunud. Prohvet juhatas nad
Issanda juurde ja palus tungivalt, et
nad pöörduksid: *pöördu oma sulaste,
oma pärisosa suguharude pärast!(...)*
*Oh, et sa ometi käristaksid taevad
lõhki ja tuleksid alla, et mäed
kõiguksid su ees* [2]. See hüüe kõlab
sageli nende nädalate jooksul; ning
ka meie, kuuldes teraselt Kiriku

häält, kordame lihtsalt: *veni, Domine, et noli tardare. Relaxa facinora plebituæ* [3]; tule, Issand ja ära viivita; võta ära raske koorem, mis sinu rahvast rõhub. Liturgia kinnitab meile omakorda: *Sellepärast annab Issand ise teile tunnustähe: ennäe, neitsi jääb lapseootele ja toob poja ilmale ning paneb talle nimeks Immaanuel!*” [4]Ja nii see on: ”Lunastaja tuleb, et oma rahvast kurjast ja kõigest sellest, mis Jumalast eemaldab, kaugemal hoida ning meid kogu selle hiilguse ja algse isaduse juurde tagasi juhatada.”[5].

Kui tihti oleme me suu ja südamega hüüdnud: *Veni, Domine Iesu* [6]? Nautigem seda Pühakirja lauset, mida Liturgia peab Kristuse sündimise kohta käivaks: *Kastke, taevad, ülalt ja pilved, pange voolama õiglus! Avanegu maa, et idaneks õnnistus ja ühtlasi võrsuks õiglus!* Kakstuhat aastat tagasi avanes Taevas, ning saabus Päästja, ja

seesama toimub iga päev, kui Jeesus Euhharistia sakramendis meie juurde tuleb. Igaüks on kutsutud oma südant avama, et see võiks jumaliku kastega täituda ja meid aktiivseks muuta. Ja nii valmistame end kõige paremini Jeesuse Kristuse tulemiseks ette, kui me oma ihu ja hinge iga päev uue innuga Armulaua vastuvõtmiseks ette valmistame.

Kuidas elad sa igat päeva Advendiajal? Kas soovid tungivalt, et kogu inimkond võiks Issanda vastu võtta? Kas kasutad ära neid tuledega kaunistatud linnatänavaid, selleks, et palvetada, et inimesed Jumala vääriliselt vastu võtaksid?

Meie Isa kutsub neid nädalaid ära kasutama, "et oma südamesse Jumalale sõim ehitada. Kas te mäletate, kui te väikesed olite? Kui suure rõõmuga ehitasime me Petlemma talli, korgist mäed, väikese maja ja asetasime väikesed kujukeseid sõime ümber, kus Jumal

sündida tahtis!”[8] See mõte, mis Isa sinna lisas, kehtib suurepäraselt kõigile kristlastele: ”Ma tean väga hästi, et minu tütreid ja pojad on seda väiksemad, mida rohkem aeg edasi liigub, et Opus Dei on täiskasvanud kristlaste jaoks, kes oskavad armastusest Jumala vastu lapseks muutuda. Ja nii ehitame me veel palju suurema armastusega, kui me lapsepõlves sõime ehtasime, Petlemma sõime oma südamesse.”[9]

Neid erakorralisi sündmusi vaadeldes jõuab Paavst järeldusele, et ”see Sõna teoks saamine, mis sellel ööl Petlemmas algab, on lõpmatult palju suurem ja samal ajal maises mõttes väiksem, kui Prohvetid ennustada oskasid”[10] Jesaja ja teised Prohvetid suutsid vaevu aimata, mis Jõuluajal toimub. Sõna teoks saamine saab veel suurema, mõõtmatu jõu, sest inimeseks saamisega ja Sõna Lihaks saamisega ”on loodud sild Jumala ja inimese

vahel. Jumal on alla tulnud, nagu palvetame Psalmides; ta on tõepoolest "alla laskunud", maailma tulnud, saanud üheks meie seast, et meid kõiki enda juurde juhatada"[11] See on sügavaim alandlikkus: see lõpmatult tark, kõigeväeline, igavene Jumal annab ennast meile armetu vastsündinud lapsena, kes lebab inimkätel, mis teda kaitsevad ja südames, mis teda lõpmatult armastab. Me peame teda vastu võtma nagu Maarja ja Joosep Petlemma öös: palvevaikuses, elaval Jumala ligiolekul kogu päeva jooksul, Euhharistiat vastu võttes. Ilus komme, oma kodudes sõim üles seada, "annab tunnistust meie ootuseärevusest, et Jumal on lähedal (...), see väljendab tänulikkust selle eest, et ta jagas meiega inimlikku olemust, vaesuses ja lihsuses"[12].

Valmistugem ka eelseisvaks Neitsi Maarja Pärispäevaks Saamise Pühaks. Nagu lastel, täitub meie süda neil

päevil erilise rõõmuga, sest Maarjas peegeldub tema poja suurus ja alandlikkus, millega ta maa peale tuli. Kui suurejooneline on Maarja, Puhtaim, Lõpmatult Püha, ülevaim loodu. Ta on nii vooruslik, et kristlased ütlevad tema kohta: Ainult Jumal ise on suurem temast! Ja kui alandlik on Naatsareti Neitsi, sest ta oli juba igavesest ajast valitud Jumalaemaks saama, kuid sai oma sõnade järgi Issanda Teenijaks. Kui palju on meil temalt õppida, eriti nüüd, kui on tema püha! Palugem, et me ei unustaks teda ja et oskasime ka vastavalt käituda.

Mulle meenub, et püha Josemaria kirjutas just neil päevil kaheksakümmend aastat tagasi, 1931. aastal, mõned Roosipärja saladuste vaatlused, mis olid tol ajal paljudele inimestele mõtiskluspalve läbiviimisel suureks abiks. Ma teen teile ettepaneku, et teeksite selle päeva mõtiskluspalve Jumalaema

auks, rahulikult ja tähelepanuga.
Kord andis meie Isa ühele
küsimusele järgmise nõuande:
”Roosipäeg on palve, mis Neitsi
Maarjale eriti meeldib ja mis on juba
paljude sajandite jooksul
katoliiklaste ellu juurdunud. See
juhatab meid samaaegselt nii Jeesuse
kui ka tema ema elu saladusi
vaatlema. Seepärast soovitan ma
kogu südamest seda palvet koos
perekonnaga palvetada, kuigi lapsed
ei ole otseselt kohustatud seda
palvetama.(...) Kui nad soovivad koos
teiega palvetada, siis peavad nad
seda ka teha saama; kui aga ei, siis
jätke nad rahule; kunagi tulevad nad
nagunii vabatahtlikult. Nad peavad
seda palvetama vabatahtlikult.”[13]

Pöörates suurt tähelepanu
südametunnistuse vabadusele, lisas
meie Isa, et igaühel on oma tee
nende ja paljude muude palvetega.
Ükskord mainis ta: ”On võimalik
palvetada nii, nagu ma soovitasin,

kuid ma kohusta kedagi seda mingil teatud viisil tegema, sest palvetada on võimalik tuhandel erineval moel. Hinged on küll sarnased, kuid siiski on igaühel oma tee. Järgi seda, olgu see Roosipärg või muud palved. Kui tunned, et see on sulle kasuks, siis proovi neid palveid millest Roosipärja saladused koosnevad, Kiriku juhtnööride kohaselt pisut vaadelda. Lausu Meie Isa Ja Ole tervitatud Maarja rahulikult. Ja kui oled pisut hajameelne, siis püüa ennast koguda. Isegi siis, kui su mõtted kogu aeg laiali on, oled sa ikkagi palvetanud, sellega esitad sa Jumalaemale väikese serenaadi.”[14]

Advendi ajal on meil silme ees eriti rõõmurikkad saladused, eriti viimasel nädalal, kui Liturgia meid intensiivsemalt ja vahetumalt Jõuludeks ette valmistab. Püüdkem neid eriti innukalt vaadelda. Et aidata ennast ja teid, kirjutan ma

teile ühe Isa kommentaari nende stseenide kohta.

”Mõelgem rõõmurikaste saladuste peale: meid paneb imestama Jeesuse alandlikkus, kes semetipsum exinanivit formam servi accipiens ; kes alandas iseennast ja orja kuju, meie ihu, vastu võttis. Ilma patuta, kuid meie ihu sarnane. Alandlikkus, mis lubab teda, nagu kõiki teisi, vajaliku aja emaiüas veeta.

Me näeme Ema, kes ennast alandab ja üle Juudamaa mägede oma sugulase Eliisabeti juurde rändab. Me vaatleme, kuidas ta Magnifikaati laulab...ja on ülimalt liigutatud.

Siis sünnib Jeesus; ta sünnib samamoodi, nagu meie, kuid äärmises vaesuses, väikeses nurgakeses maapeal. *Non erat eis locus in diversorio* , sest tal ei olnud ulualust. Vaatamata sellele, et ta kuninglikust Taaveti soost põlvnes,

tahtis ta vaesena sündida ja vaesena elada. Ja nagu Evangelistid Püha Vaimu valgustusel tema esivanematest kirjutavad, oli seal selliseid naisi, kelle kohta ei saa öelda, et nad oma vooruslikkuse poolest teistele eeskujuks oleks olnud; pigem vastupidi; siit võime armastust ja teineteisemõistmist õppida ja Jeesuse kaudu inimestele andestama.

Me näeme edasi, kuidas Maarja templisse läheb, et ennast puhastada. Ometi on ainult Jumal puhtam kui tema. Milline alandlikkuse eeskuju! Ja meie tahame uhked olla....

Ja lõpuks, pärast kõike neid alandlikkuse näiteid, on meie hing täis suuremeelsust, ning me tahame ennast Jumala asjadele pühendada, samamoodi nagu nagu väike Jeesus, kui ta pärast kolmepäevast otsimist Templist üles leiti. See on viimase saladuse teema: Kas te siis ei tea, et

minu koht on seal, mis minu
Taevalisele Isale kuulub?”[15].

Pärispatuta saamise noveen on
tunnistus meie lapselikust
tunnustusest Maarjale. Ärgem aga
unustagem, ”et see, mis me Maarjalt
saame on palju olulisem sellest, mis
me talle pakume. Ta kingib sõnumi,
mis on kõigile suunatud(...). Ja mida
Maarja ütleb? Ta räägib Jumala Sõna
kaudu, kes tema ihus lihaks sai.
Tema ”sõnum” ei ole midagi muud,
kui Jeesus: see, kes on kogu tema elu.
Tänu temale ja tema kaudu on ta
pärispatuta. Ja nii, nagu Jumala poeg
inimeseks sai, oli ka tema, ema,
pärispatu eest kaitstud – meie jaoks,
kõikide jaoks, kui Jumala pühaduse
eelaimdus iga inimese jaoks.”[16]

Kui me isiklikult innuga Pärispatuta
saamise noveeni läbi elame,
valmistame me ennast hästi
Jõuludeks ette. Lisaks sellele näitab
kogemus, et see harjumus suurendab

edaspidi apostolaadi võimalusi. Maarja tõmbab alati inimesi enda poole ja viib nad Jeesuse juurde. Proovigem mõlemaid aspekte – Maarjaga suhtlemist ja apostellikku innukust – teineteisega siduda, nüüd ja kogu elu jooksul. Vaadeldagem taas mõningaid meie Isa Sõnu, mis on väga resoluutsed ja nõuavad meilt igapäevast vastust: ”Maailm on nagu üks suur lõputu suu, millel on janu Kristuse järele. Ja meie, kristlased, oleme vesi, mis selle janu kustutama peab. Ta ootab meid. Kus oled sa homme, et seda tuld ja Kristuse armastust teistele edasi jagada? Kuisul ei ole proselütismi nälga, siis on see halvim märk. Me oleme ainult tavaline savi, kuid Jumala käte abil anname inimeste pimedatele silmadele valgust ja tõe sära.”[17]

Möödunud nädalal alustas Prelatuur tööd Sri Lankas. Tänaagem Jumalat, et teie vennad võisid sealses kabelis juba Kõigevägevamat säilitada – nii

on Aasia kontinendil jälle üks tabernaakel juures! Ma pühendan selle töö alguse ja kõik apostellikud initsiatiivid Neitsi Maarja Pärispatuta saamisele, sest me oleme nii paljudes kohtades tema eestkostet kogenud.

Minu tütred ja pojad, hinged ootavad meid, nad ootavad Sind. Osalegem iga päev Missal järjest suurema armastuse sooviga. 3. detsembril 1937 sai meie Isa, pärast usklige tagakiusamist Hispaanias, esimest korda jälle täielikku Missat, koos missariietusega pühitseda. Ta jutustas mulle isiklikult, kui tänulik oli ta ühele Andorra preestrile, kes seda talle võimaldas ja kelle eest ta sellest ajast peale iga päev palvetas.

Palugem ka edaspidi Paavsti ja tema soovide eest, tema kaastööliste eest Kiriku juhtimisel ja Aafrika reisi vaimulike viljade eest. Ja ärgem unustagem paluda ka minu palvesoovide eest, mis – olen seda

teile tihti öelnud – on väga arvukad
ja mille eesmärgiks on kogu au
Jumalale anda.

Ma õnnistan teid oma armastusega!

Teie isa

+ Javier

Roma, 1 de diciembre de 2011.

1] Benediktus XVI., Jutlus
Üldaudientsil, 22.12.2010

[2] Missaraamat, Esimene Advendi
Pühapäev, *Esimene lugemine* (B) (*Jes*
63, 17-19)

[3] Tunnipalve, Esimene Advendi
Pühapäev, *Ad Nonam* , Responsorium
breve

[4] Missaraamat, 21. Detsember,
Avavärss (vgl. *Js* 7, 14; 8, 10)

[5] Benediktus XVI., Jutlus
Üldaudientsil, 22.12.2010

[6] *Ilm* 22, 20

[7] Missaraamat, Neljas Advendi
Pühapäev, *Avavärss* (*Js* 45, 8)

[8] Püha Josemaria, Vaatluse
märkmed, 25.12.1973

[9] sama

[10] Benediktus XVI., Jutlus,
24.12.2010

[11] sama

[12] Benediktus XVI., Jutlus
üldaudientsil, 22.12.2010

[13] Benediktus XVI., Jutlus
üldaudientsil, 22.12.2010

[14] Püha Josemaria, Perekondliku
kohtumise märkmed, 9.10.1972

[15] Püha Josemaria, Perekondliku kohtumise märkmed, 16.11.1967

[16] Benediktus XVI., Palve Maarja kuju juures, Piazza di Spagna juures Roomas, 8.12.2010

[17] Püha Josemaria, mõtliskluse märkmed, 24.10.1942

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-
detsember-2011/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiridetsember-2011/) (12.03.2026)